

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 6C/221/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512204989
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbara Plaskurová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:3512204989.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Barbarou Plaskurovou v právnej veci žalobcu: R. B., V. XX.XX.XXXX, P. B., Š. XX, právne zastúpený JUDr. Soňou Suchánovou, advokátkou so sídlom v Trenčíne, Partizánska 7571/58, 911 01 Trenčín, proti žalovanej: E. X., V. XX.XX.XXXX, P. Q. XXX, právne zastúpená advokátom Mgr. Jurajom Orvanom, so sídlom Žilina, Sad SNP 8, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava 26, IČO: 31 383 408 o zaplatenie 3.747,54 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu zamietá.
- II. Žalovanej sa priznáva náhrada trov konania vo výške 100%.
- III. Štát má právo na náhradu trov konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca podaným návrhom žiadal súd, aby zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť mu istinu vo výške 3.747,54 Eur spolu s úrokom z omeškania 9% zo sumy 2.791,54 Eur od 24.12.2011 do zaplatenia, 9% zo sumy 956,- Eur od 14.05.2012 do zaplatenia, ako i na zaplatenie trov konania. Uviedol, že je výlučným vlastníkom motorového vozidla, druh vozidla osobné, továrenská značka, typ: R. X, O. R.Í., I. L. XXXX, T. F. Č. L. B. XXX P. Žalovaná bola vodičkou motorového vozidla - druh vozidla: osobné, továrenská značka, typ: Z. Y., F. Č. L. V. XXX P., ktorá spôsobila dopravnú nehodu. K dopravnej nehode došlo na ceste tretej triedy v katastri obce P. R. N. Q. D. N. Q., Č. I., medzi žalobcom a žalovaným. Príčinou dopravnej nehody bolo vbehnutie divej zveri diviaka z obilného porastu nachádzajúce sa pri ceste do jazdnej dráhy motorového vozidla žalovanej na základe čoho došlo k zrážke motorového vozidla žalovanej a diviaka, ktorý bol v dôsledku tejto zrážky vymrštený a odhodený do oproti idúceho motorového vozidla žalobcu. Žalobca, ako vodič oproti idúceho motorového vozidla nemohol žiadnym spôsobom zabrániť zrážke s diviakom, nakoľko k zrážke diviaka motorového vozidla žalovanej a následného odhodenia diviaka do motorového vozidla žalobcu došlo v čase, keď sa motorové vozidlá žalovanej a žalobcu stretali, na základe čoho došlo k poškodeniu žalobcovho motorového vozidla. K dopravnej nehode bola privolaná hliadka ORP Nové Mesto nad Váhom a bol o nej spísaný záznam č.p.: ORP-N-550/DI-TN-2010Be zo strany ODI Trenčín. Poukázal na skutočnosť, že o dopravnej nehode spísali žalobca a žalovaná „Záznam o dopravnej nehode“ („Agreed statement“) na tlačive poisťovne Wüstenrot poisťovňa a.s., v ktorej má žalovaná uzavreté povinné zmluvné poistenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v rámci ktorého žalovaná písomne uviedla a svojim podpisom potvrdila, že krátko pred zrážkou s diviakom pocítila únavu, ktorá jej zabránila včas zareagovať, a ktorej keby nebolo dokázala by nehode pravdepodobne zabrániť. Žalobca ako poškodený zaslal dňa 25.05.2010 poisťovni Wüstenrot poisťovňa, a.s., ktorá je poisťovňou žalovanej, oznámenie poškodeného o poistnej udalosti, na základe čoho si uplatnil vzniknutú škodu na jeho motorovom vozidle v dôsledku škodovej udalosti z povinného zmluvného poistenia žalovanej, ako škodcu. Predmetná poisťovňa na základe uplatnenej škody z jeho strany uskutočnila obhliadku jeho poškodeného vozidla

dňa 30.05.2010, na základe čoho si dala vyčísliť kalkuláciu opravy predmetného motorového vozidla, ktorá bola vyčíslená zo strany Techcar Slovakia s.r.o. Bratislava na sumu 4.833,99 Eur. Poistovňa žalovanej Wüstenrot poistovňa, a.s. listom zo dňa 26.07.2010 č.: UNP/11511 zaslala žalobcovi stanovisko k škodovej udalosti č. 2106901467, v rámci ktorého mu oznámila, že škodovú udalosť uzavrela bez náhrady škody, čím odmietla poskytnúť žalobcovi náhradu škody. Uvedené stanovisko bolo súčasne zaslané i žalovanej. Listom zo dňa 06.02.2011 zaslala žalovaná svojej poisťovni sťažnosť k spôsobu vybavenia škodovej udalosti na motorovom vozidle žalobcu, v rámci ktorej uviedla, že poisťovňa odmietla poskytnúť poistné plnenie vzniknutej škody na motorovom vozidle žalobcovi a napriek tomu, že žalovaná v oznámení o poistnej udalosti jednoznačne uviedla, že dôvodom zrážky jej motorového vozidla s diviakom bola jej nedostatočná pozornosť v dôsledku únavy, na základe čoho priznala svoju výlučnú a úplnú zodpovednosť za vzniknutú škodu. Poistovňa žalovanej na jej sťažnosť zaslala oznámenie zo dňa 16.03.2011, na základe ktorého považovala opätovne škodovú udalosť za bezpredmetnú bez zodpovednosti žalovanej ako prevádzkovateľa motorového vozidla. Celkové náklady na opravu poškodeného motorového vozidla žalobcu predstavovali na základe vystavených faktúr dodávateľa S.. R. R. - D., Š. XXXX/X, B., sumu 3.747,54 Eur. Náklady na opravu motorového vozidla žalobca uhradil spoločnosti S.. R. R. - D. nasledovným spôsobom: čiastku 2.791,54 Eur v zmysle faktúry č. 2011/140 v hotovosti dňa 23.12.2011, čiastku 956,- Eur v zmysle faktúry č. 2012/030 prevodným príkazom zo dňa 14.05.2012. Ďalej poukázal na ustanovenia § 420 ods. 14 Občianskeho zákonníka, 442 ods. Občianskeho zákonníka, 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka a 428 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na citované ustanovenia uviedol, že zodpovednosť žalovanej za škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka porušením právnej povinnosti žalovanej venovať sa plne vedeniu motorového vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke porušeniu právnej povinnosti žalovanej neviesť motorové vozidlo v prípade, ak jej schopnosť viesť motorové vozidlo bola znížená únavou. Žalovaná výslovne priznala únavu pri riadení motorového vozidla tak v čase pred vznikom škodovej udalosti, ako aj priamo pri jej vzniku dôsledkom čoho bola nedostatočná pozornosť žalovanej pri riadení motorového vozidla, čím priznala svoju úplnú a výlučnú zodpovednosť za vzniknutú škodu. Ďalej došlo k zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku v zmysle § 427 ods. 2 v spojení s § 428 Občianskeho zákonníka na základe objektívnej zodpovednosti za škodu, a to v tom smere, že žalovaná ako prevádzkovateľ motorového vozidla zodpovedá za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky, nakoľko škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke jej motorového vozidla, nakoľko práve pri prevádzke a v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla žalovanej došlo k zrážke motorového vozidla s diviakom, ktorý bol práve z dôvodu tejto zrážky vymrštený a odhodený do motorového vozidla žalobcu, na ktorom bola spôsobená škoda a neexistuje liberačný dôvod pre zbavenie sa zodpovednosti za škodu v zmysle § 428 druhá veta Občianskeho zákonníka. Na strane žalovanej vo vzťahu k tzv. neodvratiteľnej udalosti z dôvodu, že táto nevynaložila „všetko úsilie, ktoré je možné od nej požadovať“ k zabráneniu škody.

2. Súd vydal dňa 24.04.2013 Platobný rozkaz pod sp. zn. 10Ro/193/2012-44, ktorým uložil žalovanej, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatila žalobcovi sumu 3.747,54 Eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne, a to zo sumy 2.791,54 Eur od 24.12.2011 do zaplatenia, zo sumy 956,- Eur od 14.05.2012 do zaplatenia a zaviazal ju k úhrade trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

3. Proti platobnému rozkazu žalovaná v zákonom stanovenej lehote podala odpor, v ktorom uviedla, že žalobca si titulom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku (§ 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka) uplatňuje nárok na zaplatenie sumy vo výške 3.747,54 Eur, ktorá suma predstavuje celkové náklady na opravu poškodeného motorového vozidla žalobcu. Zodpovednosť žalovanej vyvodzuje v zmysle ust. § 428 Občianskeho zákonníka tvrdiac, že táto zodpovedá za škodu, nakoľko nepreukázala, že nemohla škodu zabrániť, ani pri vynaložení všetkého úsilia, nakoľko táto sa výslovne priznala k únave pri riadení motorového vozidla. Žalovaná s celým nárokom žalobcu nesúhlasí v celom jeho rozsahu. Je nespornou skutočnosťou, že dňa 15.05.2010 došlo k dopravnej nehode v k.ú. P. Y. A. T. N. N. Q. N. Q. v priamom úseku komunikácie, pri ktorej žalovanej v priamom úseku komunikácie po prejení v ľavotočivej zákrute sprava z poľa z obilného porastu náhle a neočakávane vbehla do jazdnej dráhy divá zver - diviak, následkom čoho došlo k zrážke vozidla a diviaka, ktorý bol v dôsledku zrážky odhodený do protiidúceho vozidla žalobcu. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia žalovanej voči Wüstenrot poistovňa a.s., ktorý však listom zo dňa 26.07.2010 oznámil navrhovateľovi, že mu nebude poskytnutá náhrada škody, nakoľko šetrením poistnej udalosti bolo zistené, že prevádzkovateľ poisteného vozidla nezodpovedá za vznik škodovej udalosti, nakoľko ten škodu nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno považovať. Poisťovateľ teda uzavrel škodovú udalosť bez náhrady škody nakoľko sa žalovaná v

zmysle § 428 Občianskeho zákonníka zbavila zodpovednosti. Žalobkyňa sa stotožňuje so stanoviskom poisťovne v plnom rozsahu. V zmysle § 428 Občianskeho zákonníka je druhým liberačným dôvodom tá skutočnosť, že škoda síce bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke, avšak napriek tomu prevádzkovateľ nemohol škodu zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho ako prevádzkovateľa požadovať. Okrem uvedeného považuje za ďalší liberačný dôvod v zmysle ust. § 441 Občianskeho zákonníka aj zavinenie samotného poškodeného - žalobcu. V danom prípade škodu spôsobenú neodvratiteľne objektívne, t.j. škodu nemohla za daných pomerov odvrátiť nie len žalovaná, ale ani žiadny iný na jej mieste. Tu treba vždy používať objektívne meradlo. Subjektívne hodnotenie žalovanej je v tomto prípade irelevantné. Poukázala na skutočnosť, že tvrdenia žalobcu, že žalovaná výslovne priznala únavu pri riadení motorového vozidla, tak v čase pred vznikom škodovej udalosti, ako aj priamo pri jej vzniku sú účelové a nemajú oporu v dôkazoch predložených žalobcom, nakoľko žalovaná uviedla, že pocítila únavu krátko pred zrážkou s diviakom. Skutočnosť, že by pocítovala únavu počas riadenia nikde a nikdy neuviedla. Nemožno založiť zodpovednosť žalovanej na jej subjektívnych pocitoch únavy, ktoré sú nemerateľnou veličinou. Pocit únavy, hlavne vo večerných hodinách, môže pocítovať väčšinou každý, pričom jeho miera intenzity majúca vplyv na schopnosť riadiť motorové vozidlo je rôzna, u každého individuálna. Subjektívne hodnotenie príčiny dopravnej nehody vykonané žalovanou je irelevantné, či už by táto subjektívne pocítovala možnosť zabrániť, ale aj nezabrániť zrážke so zvieratom. Vnímanie okolností príčiny zrážky, ako aj možnosť odvrátiť ju z pohľadu žalovanej, založenej na jej subjektívnych pocitoch je nepodstatné, podstatné je to, či pri zrážke nemohol zabrániť aj každý iný vodič na jej mieste. V danom prípade bola príčinou škody okolnosť, ktorá pôsobila mimo prevádzky dopravného prostriedku a ktorá bola navyše neočakávaná a nepredvídateľná, a teda žalovaná podľa všeobecného princípu zodpovednostného práva nezodpovedá za náhodu (casus a nullo praestatur). Tiež prichádza do úvahy okrem uvedeného liberačného dôvodu zavinenie samotného poškodeného v zmysle ust. § 441 Občianskeho zákonníka. V konaní pred súdom bude v rámci dokazovania potrebné zodpovedať otázku, do akej miery zodpovedá za škodu žalobca. Právny zástupca žalobcu okrem iného navrhol, aby súd ustanovil znalca z odboru cestná doprava, odvetvia nehody v cestnej doprave za účelom vypracovania znaleckého posudku, ktorým bude potrebné zodpovedať otázky príčin dopravnej nehody, možnosti odvrátenia zo strany žalovanej, ako aj spoluzodpovednosť žalobcu.

3. Podaním doručeným súdu dňa 14.02.2014 oznámila spoločnosť Wüstenrot poisťovňa a.s. svoj vstup do predmetného konania.

4. Podaním doručeným súdu dňa 24.07.2014 faxom doplneným dňa 28.07.2014 predmetná poisťovňa ako vedľajší účastník na strane žalovanej uviedol, že so žalovanou uzavrel Poistnú zmluvu č. 1760042750 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla typu Z. Y., F.: V. XXX P. s účinnosťou od 01.01.2009. Listom zo dňa 25.05.2010 si žalobca uplatnil u vedľajšieho účastníka na strane žalovaného nárok na náhradu škody vzniknutej na jeho motorovom vozidle v dôsledku škodovej udalosti zo dňa 15.05.2010. Listom zo dňa 26.07.2010 bolo zo strany vedľajšieho účastníka na strane žalovaného žalobcovi oznámené, že šetrením bolo zistené, že prevádzkovateľ poisteného motorového vozidla (žalovaný) nezodpovedá za vznik škodovej udalosti, nakoľko ten škodu nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať na základe čoho bola predmetná škodová udalosť v zmysle § 428 Občianskeho zákonníka uzavretá bez náhrady škody. Poukázal na ust. § 4 ods. 2 písmeno b) Zákona č. 381/2001 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, na ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka a 428 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že pre zodpovednosť za škodu vodiča podľa § 420 ods. 1 je potrebné naplnenie jeho základných znakov zodpovednosti za škodu, z ktorých prvým je porušenie právnej povinnosti, druhým vznik škody, tretím kauzálny nexus medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a štvrtým zavinenie vodiča. Pokiaľ ide o vodiča, vždy pôjde o zodpovednosť za zavinenie, t.j. zodpovednosť subjektívnu. Žalovaná však neporušila žiadnu povinnosť uloženú právnymi predpismi, a teda neexistuje ani základný predpoklad nároku žalobcu na náhradu škody podľa § 420, ktorú skutočnosť potvrdzuje i záznam z dopravnej nehody vydaný Okresným dopravným inšpektorátom v Trenčíne, kde ako príčina škodovej udalosti je uvedené pôsobenie zvierat, vbehnutie zvery na vozovku. Ďalej uviedol, že nerozporuje tvrdenie, že prevádzateľ vozidla podľa § 427 Občianskeho zákonníka zodpovedá objektívne, z čoho vyplýva, že na vznik zodpovednosti prevádzkovateľa za vzniknutú škodu postačuje preukázanie skutočnosti, že škoda vznikla v súvislosti s osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, vznik škody a existenciu kauzálneho nexu medzi nimi. Ak by súd dospel k záveru, že príčinná súvislosť je preukázaná je návrh potrebné zamietnuť z dôvodu existencie liberačných dôvodov na strane žalovaného. V tejto súvislosti poukázal

na ustanovenie § 428 Občianskeho zákonníka a uviedol, že prevádzkovateľ síce zodpovedá za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, avšak Občiansky zákonník v zmysle § 428 škody vyvolané osobitnou povahou tejto prevádzky rozdeľuje na 1. škody bez možnosti liberácie - vždy, ak škoda bola spôsobená okolnosťami majúcimi pôvod v prevádzke, 2. škody s možnosťou liberácie - škody, ktoré nemajú pôvod v prevádzke motorového vozidla, ak prevádzateľ preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho požadovať. Diviak je jednoznačne okolnosťou vonkajšou, teda nemá pôvod v prevádzke a je možné za predpokladu preukázania, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od prevádzkovateľa požadovať, prevádzkovateľa liberovať zo zodpovednosti za takúto škodu. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovanej lesná zver - diviak vbehla do jazdnej dráhy náhle a neočakávane, viď záznam o nehode, poukázal na faktickú nemožnosť zabrániť tomuto druhu nehôd. Od prevádzateľa nebolo možné požadovať väčšie úsilie na odvrátenie škody a preto je zbavený zodpovednosti za škodu. Opačný výklad robí vodiča zodpovedným za púhú náhodu, čo je z hľadiska práva neprijateľné, ale i vzhľadom na historický výklad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, nesprávne (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR EvI 299/37).

5. Zo záznamu z dopravnej nehody spísaného Okresným dopravným inšpektorátom v Trenčíne č.p.: ORP-N-550/DI-TN-2010Be, číslo DU:5305/10/354 zo dňa 21.05.2010 bolo zistené, že k dopravnej nehode došlo dňa 15.05.2010 o 21:20 hod. v mieste okresu V. R. V. L., Q..N.. P., Q.: A. B. B. Č.. XXXXXX. K dopravnej nehode došlo tak, že vodička X. viedla vozidlo Z. Y. L. Q..N.. P. Y. A. S. T. N. N. Q., Č. I. Q. N. Q., pričom v priamom úseku komunikácie po prejení ľavotočivej zákruty jej sprava, z poľa obilného porastu náhle a neočakávane do jazdnej dráhy vbehla lesná zver - diviak, následkom čoho došlo k zrážke vozidla a diviaka, ktorý bol v dôsledku zrážky odhodенý do proti jazdiaceho vozidla R. X, ktoré viedol vodič B., následkom čoho došlo k usmrteniu diviaka. Ako príčina dopravnej nehody bola uvedená pôsobenie zvierat, vbehnutie zvery na vozovku. Celková škoda bola uvedená 4.200,- Eur. Vlastníkom a vodičom osobného motorového vozidla EČ: V. XXX P. bola žalovaná. Vlastníkom a vodičom osobného motorového vozidla EČ: B. XXX P. bol žalobca.

6. Pre vedľajšieho účastníka Wüstenrot poisťovňa a.s. bol spísaný „Agreed statemen“, kde žalovaná uviedla, že krátko pred zrážkou s diviakom pocítila únavu, ktorej keby nebolo dokázala by nehode pravdepodobne zabrániť. Diviaka po náraze odhodilo priamo do vozidla B. Zrážke teda nemohla zabrániť. Dňa 25.05.2010 bolo spísané oznámenie poškodeného o poistnej udalosti poisťovni Wüstenrot, v zmysle ktorého podrobného popisu nehody, vodička X. zrazila diviaka, ktorý bol nárazom odhodенý do motorového vozidla žalobcu - priamo. Vychádzajúc z popisu nehody je tu i uvedené, že vodička X. sama uviedla, že dôvodom zrážky bola jej nepozornosť v dôsledku únavy.

7. Podľa kalkulácie spoločnosti B. T. T.I..N., D. X, XXX XX P., náklady na opravu vrátane DPH predstavujú sumu 4.833,99 Eur.

8. Listom zo dňa 26.07.2010 poisťovňa Wüstenrot a.s. oznámila žalobcovi stanovisko k predmetnej škodovej udalosti zo dňa 15.05.2010. V liste uviedla, že škodová udalosť bola riešená v zmysle Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v platnom znení a Občianskeho zákonníka. Na základe oznámenia o poistnej udalosti, ako aj následným šetrením poistnej udalosti bolo zistené, že prevádzkovateľ poisteného vozidla nezodpovedá za vznik škodovej udalosti, nakoľko ten škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Na základe uvedeného, škodovú udalosť uzavreli v zmysle § 428 Občianskeho zákonníka (zbavenie sa zodpovednosti) bez náhrady škody.

9. Listom zo dňa 06.02.2011 bola poisťovni Wstenrot poisťovňa a.s. zo strany žalovanej zaslaná sťažnosť k stanovisku k predmetnej škodovej udalosti z 15.05.2010.

10. Listom zo dňa 16.03.2011 bolo zaslané žalovanej oznámenie stanoviska k odvolaniu voči zamietnutiu predmetnej škodovej udalosti, v zmysle ktorého poisťovňa uvádza, že je nútená konštatovať, že stanovisko, ktoré bolo zaslané v korešpondencii zo dňa 26.07.2010, je správne. Škodová udalosť bola ukončená podľa § 428 Občianskeho zákonníka, ako bezpredmetná, nakoľko prevádzkovateľ vozidla nezodpovedá za jej vznik. Pri vzniknutej škode nejde o okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke motorového vozidla, nakoľko spôsobenej škode nemohla zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia.

11. Z faktúry č. 2011/140 vystavenej dňa 23.12.2011, splatnej dňa 23.12.2011, dodávateľom S.. R. R. - D. T. T. Š.I. XXXX/X, B., súd zistil, že touto faktúrou dodávateľom vyúčtoval žalobcovi titulom opravy motorového vozidla R. X s evidenčným číslom B. XXX P. sumu 2.791,54 Eur. Žalobca túto sumu uhradil dodávateľovi dňa 23.12.2001 vychádzajúc z príjmového pokladničného dokladu č. 140/2011.

12. Z faktúry č. 2012/030 vystavenej dňa 10.05.2012, splatnej dňa 17.05.2012 súd zistil, že S.. R. R. - D. T. T. Š.I. XXXX/X, B., ako dodávateľ vyúčtoval žalobcovi za opravu motorového vozidla R. X s

evidenčným číslom B. XXX P. sumu 956,- Eur. Žalobca túto sumu zaplatil prevodným príkazom zo dňa 14.05.2012.

13. Z obsahu priestupkového spisu č.p.: ORP-N-550/DI-TN-2010Be súd zistil, že Okresný dopravný inšpektorát, oddelenie výkonu služby, odložil vec vo veci poškodených žalobcu a žalovanej s tým, že nie je podozrenie zo spáchania priestupku podľa § 60 ods. 3 písmeno a) Zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov týkajúci sa dopravnej nehody, nakoľko nejde o podozrenie zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. V zázname konštatuje, že dňa 15.05.2010 bola na Okresný dopravný inšpektorát PZ Trenčín oznámená dopravná nehoda v k.o. P., ku ktorej došlo tak, že vodička E. X., V. XX.XX.XXXX, B. P. Q. XXX, viedla dňa 15.05.2010 v čase o 21:20 hod. osobné motorové vozidlo FiD. Y., F. Č. V. XXX P., L. Q..N. P. Y. A. S. T. N. N. Q. - Č. I. Q. N. Q., pričom v priamom úseku komunikácie po prejení ľavotočivej zákruty jej sprava z poľa z obilného porastu náhle a neočakávane do jazdnej dráhy vbehla lesná zver - diviak, následkom čoho došlo k zrážke vozidla a diviaka, ktorý bol v dôsledku zrážky odhodnený do oproti jazdiaceho osobného motorového vozidla R. X, F. Č. B. XXX P., ktoré viedol vodič R. B. - žalobca, následkom čoho došlo k usmrteniu diviaka. Pri dopravnej nehode k zraneniu osôb nedošlo. Vodič B.Y. ovplyvnený alkoholom nebol. U vodičky X. ovplyvnenie alkoholom zisťované nebolo, nakoľko sa v čase ohliadky mieste dopravnej nehody na mieste nenachádzala v domnení, že jej účasť na obhliadke nie je potrebná. Následkom dopravnej nehody došlo na vozidle Z. Y. k hmotnej škode vo výške odhadom asi 100,- Eur, ku škode E. X. a na vozidle R. X vo výške odhadom asi 4.100,- Eur, ku škode R. B.. Usmrteného diviaka na mieste zaistil člen Poľovníckeho združenia Hurban. V závere záznamu sa konštatuje, že dopravnú nehodu nezavinili vodiči motorových vozidiel, ale zavinila ju lesná zver - diviak. Nakoľko teda v predmetnej veci nejde o podozrenie zo spáchania priestupku, vec bola v zmysle uvedeného § 60 ods. 3 písmeno a) Zákona č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov odložená.

14. Zo znaleckého posudku č. 24/2015 súd zistil z vyjadrenia znalca Ing. Marka Pribulu, po ním realizovanej analýze nehodového deja, že ani jeden z vodičov nemohol zrážke s diviakom zabrániť, ani keby boli schopní ho zaregistrovať v čase približne 1,0s pred prvou zrážkou - čo je tiež s výrazne prevažujúcou pravdepodobnosťou takmer vylúčené. Podmienky kontrastu medzi diviakom a pozadím a časové možnosti na zastavenie, vyhnutie sa alebo zníženie rýchlosti boli pre oboch vodičov takmer nulové. Vbehnutie diviaka na cestu z porastu, za tmy v extraviláne medzi dve míňajúce sa vozidlá, z technického hľadiska možno jednoznačne hodnotiť ako prekážku technicky náhlu. V úseku medzi obcami sa nenachádza zvislé dopravné značenie, ktoré by upozorňovalo na vbehnutie divej zveri na cestu, pravdepodobne sa tam nenachádzalo ani v inkriminovanom čase. Rýchlosť jazdy 70 km/hod. možno považovať za primeranú rozhľadu pred vozidlá, pretože dráha na zastavenie tejto rýchlosti havarijným brzdením so spomalením 7,85m.s⁻¹ a celkovou reakčnou dobou 1,5s je blízka 57m, čo je priemerná vzdialenosť účinne osvetlenej plochy pri zapnutých a správne nastavených stretávacích svetlách. Výpočet rýchlosti primeranej dohľadu na diviaka vysokého cca 50cm je v tomto prípade neúčelné. Zásadnými negatívnymi faktormi zabraňujúcimi skoršiemu rozpoznaníu diviaka bol jeho nevypočítateľný vstup na cestu, kritické vzdialenosti pred vozidlom Z. a zhodou okolností vzájomná blízkosť oproti sebe sa pohybujúcich vozidiel. Možnosť zabránenia zrážke vodičkou X. skoršou reakciou je čisto hypotetická, pretože by musela mať možnosť zaregistrovať diviaka skôr pred zrážkou aspoň o toľko času, aby bol schopný vyjsť z koridoru jej vozidla. To však predpokladá, buď podstatne menšiu rýchlosť pohybu diviaka na ceste alebo jeho zastavenie počas pohybu.

K otázke č. 1, k popísaniu poškodenia motorového vozidla žalobcu a žalovanej podľa dostupných listinných dôkazov a fotografií a uvedeniu, za akých okolností dochádza k takémuto rozsahu poškodenia sa znalec vyjadril v tom smere, že pri zrážke s diviakom bol na vozidle Z. poškodený predný nárazník v ľavej polovici od stredy a ľavý predný blatník. Nárazník bol poškodený bez prasklín na ľavom ohrýbe za ohybom rohu. Ťažiskovým typom poškodenia sú praskliny cez celú hrúbku steny situované predovšetkým od strednej časti naľavo. Ľavý roh nie je prasknutý ani preličený a nevidno na ňom ani zmenu farby povrchu ako následok prudkého ohybu plastovej steny výlisku. Poškodenie je typické pre čelný náraz vozidla do tuhej, premiestniteľnej prekážky a poškodenie je akceptovateľné ku priebehu nehodového deja. Na vozidle R. boli poškodené tieto diely: predný nárazník v ľavej polovici, mriežka nárazníka, ľavé svetidlo do hmly, mriežka svetidla, predné čelo, chladič motora, chladič klimatizácie, medzi chladič stlačeného vzduchu, riadiaca jednotka motora, nádržka na kvapalinu do ostrekovača, ľavé rameno prednej nápravy. Rozsah poškodenia je typický pre náraz vozidla ľavou polovicou predného ohrýsu do tuhej prekážky s výškou do 40 - 50cm, pri kombinácii buď nižšej hmotnosti prekážky a jej vyššej rýchlosti v smere proti pohybu vozidla alebo vyššou rýchlosťou

vozidla do prekážky s nižšou hmotnosťou a rýchlosťou proti pohybu vozidla. Celkové poškodenie vozidla je technicky prijateľné pre zrážku s diviakom, ktorý bol odhodnený od protiidúceho vozidla. K otázke č. 2, či mohlo alebo nemohlo dôjsť k poškodeniu motorového vozidla tak, ako uvádza žalobca, že diviak po odrazení od ľavej časti motorového vozidla žalovanej narazil do vozidla žalobcu, ako aj s ohľadom na postavenie motorového vozidla žalobcu a zrazeného diviaka znalec uviedol, že k poškodeniu vozidla žalobcu mohlo dôjsť tak, ako to uvádza. Vzájomné postavenia vozidiel a ďalšie detaily nehodového deja sú však pomerne presne definované. Predovšetkým sa jedná o vzdialenosť vozidiel v čase nárazu vozidla Z. do diviaka a okamžité rýchlosti vozidiel.

K otázke č. 3, aby znalec uviedol, či by mohlo na vozidle žalobcu dôjsť k takému rozsahu poškodenia aj v prípade, ak by nešlo o odrazeného diviaka, ale iba o staticky stojaceho, príp. ležiaceho diviaka na vozovke, znalec uviedol, že v prípade, že by malo prísť k rozsahu poškodenia, ktoré je predmetom analýzy a poškodenie by malo vzniknúť pri náraze do stojaceho diviaka s odhadovanými parametrami, potom nárazová rýchlosť vozidla do diviaka by musela byť v intervale od 120 do 130 km/hod. Vtedy by sa dosiahlo porovnateľné EES, hodnota celkovej deformačnej energie a impulzu rázu. Teoreticky by mohlo prísť k takému poškodeniu aj nárazom do statického diviaka. Pravdepodobnosť takéhoto priebehu je však závislá na praktickom posúdení prijateľnosti spôsobu riadenia vozidla vodičom B. v konkrétnom profile cesty, teda či by bol schopný bezpečne viesť svoje vozidlo v nasledujúcom úseku cesty - niekoľko 100m. Za priamym úsekom cesty, kde prišlo ku zrážke nasleduje z pohľadu vodiča B. dvojité zákruta, prvá vpravo, ktorej prejazd uvedenou rýchlosťou 120 - 130 km/hod., za tmy, dažďa a na úzkej ceste, hodnotí ako technicky bezpečne nerealizovateľný.

K otázke č. 4, ak je možné podľa dostupných informácií posúdiť, či žalobca mohol alebo nemohol predísť poškodeniu pri znížení rýchlosti a či by nižšia rýchlosť vozidla mala vplyv na rozsah poškodenia, znalec uviedol, že pri akceptovaní takého variantu v priebehu nehodového deja, pri ktorom ako časovo prvá zrážka prebehla medzi vozidlom žalovanej a vozidlo žalobcu narazilo do odhodneného diviaka, žalobca s pravdepodobnosťou blízku istote nemohol predísť poškodeniu vozidla. Teoreticky zníženie rýchlosti jazdy všeobecne zníži rozsah poškodenia, a to bez ohľadu na to, či vozidlo narazí do stojaceho, ležiaceho alebo odhodneného diviaka, ktorý je v pohybe proti vozidlu. Podmienky kontrastu medzi diviakom a pozadím a časové možnosti na zastavenie, vyhnutie sa alebo zníženie rýchlosti, boli pre vodiča takmer nulové. Zásadnými negatívnymi faktormi pôsobiacimi proti skoršiemu rozpoznaníu diviaka bol jeho nevypočítateľný vstup na cestu v kritickej vzdialenosti pred vozidlom Z. a zhodou okolností vzájomná blízkosť oproti sebe sa pohybujúcich vozidiel. Je veľmi málo pravdepodobné, aby vozidlo žalobcu narazilo do diviaka, ktorý už ležal na ceste po odhodení od vozidla Z. a už sa nepohyboval. Vzhľadom na jeho celkovú výšku nad povrchom cesty (cca 30cm na boku ležiaci diviak), nábehový klyn, ktorý by vytváralo telo, by vozidlo pravdepodobne prebehlo, prípadne ťahalo pod sebou. S vysokou mierou pravdepodobnosti by diviak nebol odhodnený vpravo ku krajnici, na ceste by zostali stopy po vlečení a aj výška rozsah poškodenej zóny na vozidle by boli iné, ako boli zadokumentované.

K otázke č. 5, či by mohlo alebo nemohlo dôjsť k poškodeniu motorového vozidla žalobcu pri priamej zrážke s diviakom, pri akej rýchlosti by mohlo dôjsť k rovnakému rozsahu poškodenia a či je s poukazom na okolnosti miesta zrážky možné, aby sa motorové vozidlá pohybovali takouto rýchlosťou, znalec uviedol, že teoreticky aj prakticky je možné spôsobiť na vozidle porovnateľné poškodenia aj pri priamej zrážke s diviakom. Pri stojacom diviakovi by bola potrebná nárazová rýchlosť R. medzi 120 - 130 km/h. V prípade diviaka bežiaceho do jazdnej dráhy vozidla R. rýchlosťou 20 km/h by bola potrebná nárazová rýchlosť vozidla okolo 135 km/h. Po prihliadnutí na okolnosti a podmienky jazdy v inkriminovanom čase a mieste, znalec uviedol, že nepovažuje také rýchlosti jazdy za reálne.

K otázke č. 6, ako možno hodnotiť z technického hľadiska diviaka a či je možné, aby došlo k jeho vymršteniu, znalec uviedol, že vbehnutie diviaka na cestu z porastu za tmy a dažďa v extraviláne, medzi dve míňajúce sa vozidlá, z technického hľadiska možno pre vodiča jednoznačne hodnotiť ako prekážku technicky náhlu. Nie je preukázané, že by sa v úseku cesty nachádzalo zvislé dopravné značenie, ktoré upozorňovalo na vbehnutie diviaka na cestu, čo znamená, že sa pravdepodobne jednalo aj o prekážku nečakanú. Z technicko-mechanického hľadiska je vymrštenie diviaka akceptovateľné - ťažisko rázu pod ťažiskom diviaka umožní jeho nadvihnutie a vymrštenie po oblúku.

V závere, k otázke č. 7, aby znalec uviedol iné skutočnosti, ktoré považuje vzhľadom na predmet sporu za dôležité, znalec uviedol, že diviaka odhodneného od vozidla Z. považuje z čisto technického hľadiska za predmet, nie za zviera. Za stret dopravného prostriedku (vozidla) s divou zverou možno považovať len prvú kolíziu vozidla Z. s diviakom. Po prvej zrážke a po odrazení od vozidla Z. už zviera nebolo schopné korigovať svoju rýchlosť a smer pohybu. Jednalo sa teda o predmet (objekt) s definovanou

hmotnosťou pohybujúci sa priestorom určitým smerom a rýchlosťou, na ktorý vplyvali už len objektívne fyzikálne zákonitosti a sily. Bolo len otázkou náhody, aké následky jeho neovplyvniteľný pohyb vyvolá. Tento predmet bol uvedený do dynamicky neovplyvniteľného stavu v dôsledku bežnej prevádzky iného motorového vozidla. Vodič B. nemohol nijakým spôsobom ovplyvniť jeho prítomnosť v mieste kolízie, ani zabrániť zrážke s ním.

15. Právny zástupca žalobcu uviedol, že so závermi znaleckého posudku súhlasí, okrem ďalej uvedeného. K odpovedi na otázku č. 3 (t.j. str. 12 posudku) sa vyjadril, že žalobca nemohol a v žiadnom prípade ani nešiel pred nehodou rýchlosťou v intervale 120 - 130 km/h z nasledovných dôvodov. Daný úsek cesty žalobca dôverne pozná, nakoľko tadiaľ prechádza motorovým vozidlom. Jedná sa o rovný úsek, kde nasleduje z pohľadu žalobcu dvojité zákruta prvá vpravo, kde nie je možné prechádzať tento rýchlosťou 120 - 130 km/h, žalobca prechádzal daný úsek oveľa nižšou rýchlosťou. Žalobca je opatrný vodič a nikdy by nevystavil seba a svoju rodinu, t.j. partnerku a maloletú dcéru, ktoré viezol v aute, takémuto riziku pri vysokej rýchlosti v danom úseku. S ohľadom na dané podmienky, t.j. tma, dážď a úzka cesta, by žalobca nikdy nešiel vysokou rýchlosťou. V prípade, že by žalobca išiel rýchlosťou 120 - 130 km/h, bola by zaznamenaná ďaleko dlhšia brzdná dráha jeho motorového vozidla pri šetrení nehodovej udalosti políciou. Túto skutočnosť znalec nezohľadnil v posudku. K odpovedi na otázku č. 3 (t.j. str. 13 posudku): znalec nezohľadnil pri svojej odpovedi výpoveď žalobcu pred súdom zo dňa 26.09.2014 a výpoveď svedkyne R.. R. P. zo dňa 28.11.2014, kde obaja zhodne vypovedali, že žalobca tesne pred zrážkou spomalil svoje motorové vozidlo, nakoľko reagoval na situáciu na opačnej krajnici cesty, resp. v jazdnom pruhu žalovanej. Rovnakú možnosť mala aj žalovaná, ktorá riadila protiľúce motorové vozidlo, nakoľko sa jednalo o rovný úsek cesty, ale táto tak neurobila. Ak by žalobca nespomalil svoje motorové vozidlo, následky nehody by boli vyššie ako sú v skutočnosti. K odpovedi na otázku č. 6 (t.j. str. 13 posudku): znalec nezohľadnil skutočnosť, že žalovaná daný úsek dôverne pozná, nakoľko bývala v neďalekej Q.. Navyše sa jedná o obyvateľom Q. notoricky známy biokoridor lesnej zveri, kde je aj bez dopravného značenia „pozor lesná zver“ potrebné predpokladať prítomnosť lesnej zveri.

16. Znalec sa vyjadril k námietkam voči znaleckému posudku z cestnej dopravy č. 24/2015. Uviedol, že právny zástupca žalobcu namieta rýchlosť jazdy žalobcu pred zrážkou v rozsahu 120 - 130 km/h (str. 12 znaleckého posudku). Namietaná rýchlosť jazdy je nepochopením hypotetickej aj teoretickej úvahy o tom, že keby malo na vozidle B. vzniknúť zadokumentované poškodenie nárazom do stojaceho diviaka, potom nárazová rýchlosť vozidla by musela byť okolo 120 - 130 km/h. Tento variant je však prakticky nepravdepodobný a technicky podstatne prijateľnejšia je rýchlosť jazdy B. aj nárazová rýchlosť do diviaka okolo 70 km/h - ale už do diviaka odhodneného od vozidla žalovanej, teda do diviaka, ktorý sa proti vozidlu žalobcu pohyboval rýchlosťou približne 56 km/h. Z tohto dôvodu sú všetky ostatné námietky súvisiace s rýchlosťou jazdy žalobcu bezpredmetné a neopodstatnené. Pokiaľ ide o výčitky na adresu žalovanej o možnosti skoro reagovať na situáciu uviedol, že časové fondy, ktoré mali obaja účastníci kolízie k dispozícii boli také malé (rádovo okolo 0,6 - 0,7s), že absolútne nepostačovali na skoršie vyhodnotenie situácie ako kritickej a už vôbec nie na zabránenie zrážok.

17. Podľa § 4 ods. 2 písmeno b) Zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

18. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

19. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

20. Podľa § 428 Občianskeho zákonníka, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

21. Na základe vykonaného dokazovania, poukazujúc na citované zákonné ustanovenia, súd mal preukázané, že v inkriminovanom čase došlo k stretu vozidiel žalobcu a žalovaného v tom smere, že sa v predmetnom inkriminovanom čase stretli ako vozidlá oproti sebe idúce, každé vo svojom jazdnom pruhu. Od motorového vozidla žalovanej došlo „k odhodeniu, resp. k odmršteniu“ do jej jazdnej dráhy náhle vbehnúť zvieratá a diviaka, ktorého je nevyhnutné považovať za prekážku technicky náhlu. Tento narazil do motorového vozidla žalobcu, ktoré poškodil.

22. Vychádzajúc z ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti, je základným predpokladom pre túto zodpovednosť naplnenie štyroch základných predpokladov zodpovednosti za škodu, a to porušenie právnej povinnosti, vznik škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a zavinenie vodiča. Súd je toho názoru, vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, že žalovaná neporušila

žiadnu povinnosť uloženú jej právnymi predpismi, a teda súd postráda existenciu základného predpokladu nároku navrhovateľa na náhradu škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Súd v tejto súvislosti poukazuje na samotný záznam z dopravnej nehody, ktorý bol vydaný Okresným dopravným inšpektorátom v Trenčíne, v ktorom ako príčina škodovej udalosti je uvedená „pôsobenie zvierat, vbehnutie zveri na vozovku“.

23. Súd je ďalej toho názoru, že nie je možné stotožňovať každú škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vychádzajúc z ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka a škodu spôsobenú okolnosťou prevádzky podľa § 428 veta prvá Občianskeho zákonníka, keďže ku škode dôjde vždy prevádzkou motorového vozidla. Podľa druhej vety § 428 Občianskeho zákonníka sa však prevádzateľ môže zbaviť zodpovednosti za škodu, ktorá síce bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla (§ 427 Občianskeho zákonníka), avšak ktorá bola spôsobená vonkajšími okolnosťami, ktoré nemajú pôvod v prevádzke, ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pre vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho požadovať.

Napriek predloženej právnej vete Stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 03.06.2014, sp. zn. Cpj.5/2014 zo strany právneho zástupcu žalobcu, podľa ktorého „aj škoda spôsobená na čelnom skle motorového vozidla kameňom alebo iným predmetom vymršteným kolesom iného motorového vozidla je škoda, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke, zodpovednosti za túto škodu sa podľa § 428 veta prvá nemožno zbaviť“, ktoré sa podľa názoru súdu na danú situáciu nevzťahuje, sa súd zaoberal otázkou v súlade s doterajšou ustálenou rozhodovacou praxou súdov, či sa jedná o škodu, ktorá bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke motorového vozidla, v ktorom prípade sa prevádzateľ svojej zodpovednosti nemôže zbaviť, resp. či išlo o situáciu opačnú, za súčasného preukázania ktorej, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od prevádzateľa považovať, sa možno škody zbaviť za existencie tohto liberačného dôvodu.

24. V danom prípade žalobca argumentoval, že on niesol dôkazné bremeno a preukázal, že poistná udalosť bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku žalovanej. Poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne 5Co/348/2015 a na už uvedené Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Žalovaný argumentoval tým, že následné odrazenie sa zvieratá od nárazníka motorového vozidla žalovanej do prednej časti auta žalobcu nemožno považovať za okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke. Poukazoval na ustálenú judikatúru, podľa ktorej sa za takúto okolnosť považuje napr. zlyhanie brzd, vady materiálu, a to aj nespoznateľné, nedostatočná údržba zariadenia prevádzky, prasknutie pneumatiky, či iné nedostatky, ale aj okolnosti a nedostatky na strane vodiča, či iných osôb použitých pri prevádzkovaní dopravy. Pokiaľ by i vznik škody na vozidle žalobcu súvisel s okolnosťami, ktoré majú svoj pôvod v prevádzke dopravného prostriedku žalovanej, poukázal na právny názor uvedený vo Veľkom komentári k Občianskemu zákonníku od JUDr. Feketeho, podľa ktorého zbavenie sa zodpovednosti prevádzateľa prichádza do úvahy, ak síce vznik škody súvisel s okolnosťami, ktoré majú svoj pôvod v prevádzke dopravného prostriedku, avšak bezprostrednou príčinou škody bola iná okolnosť, ktorú nemožno objektívne predvídať a tým aj škode zabrániť. Takouto okolnosťou je napr. neočakávaný pád stromu na idúce motorové vozidlo, neočakávané náhle vbehnutie zvieratá na cestu, škoda spôsobená predmetom, ktorý bol vyhodený cestujúcim z idúceho motorového vozidla a podobne. Vedľajší účastník argumentoval tým, že diviak je jednoznačne okolnosťou vonkajšou, teda nemá pôvod v prevádzke a je možné za predpokladu preukázania, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktorú možno od prevádzkovateľa požadovať, prevádzkovateľa liberovať zo zodpovednosti za takúto škodu.

25. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou žalovanej a bývalého vedľajšieho účastníka. Podľa názoru súdu, tento dospel k záveru, že žalovaná sa zbavila svojej zodpovednosti za škodu, pretože v danom prípade bola škoda spôsobená okolnosťou, ktorá nemá pôvod v prevádzke, ale okolnosťou vonkajšou a okolnosťou nepredvídateľnou, pričom žalovaná škode nemohla objektívne zabrániť ani vynaložením všetkého úsilia, ktoré je možno od nej požadovať. Možno konštatovať, že podľa § 427 Občianskeho zákonníka došlo ku škode vyvolanej osobitnou povahou tejto prevádzky, avšak táto škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré pôvod v prevádzke nemajú (odmršteným zvieratám do cesty). Iba samotná prevádzka, resp. rotácia kolies bez toho, aby došlo k stretu so zvieratám by nebola spôsobila privodiť na motorovom vozidle škodu. V danom prípade nastala situácia predpokladaná § 428 Občianskeho zákonníka upravujúcim liberáciu prevádzateľa, a to, že škoda vyvolaná osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla bola spôsobená okolnosťou nemajúcou pôvod v prevádzke.

Podľa názoru súdu žalovaná objektívne nemohla škode zabrániť ani s vynaložením všetkého úsilia, ktoré je od nej možné požadovať. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na závery znaleckého posudku, podľa ktorého, možno s pravdepodobnosťou blízkou istote tvrdiť, že ani jeden z vodičov nemohol zrážke

s diviakom zabrániť, ani keby boli schopní ho zaregistrovať v čase približne 1,0s pred prvou zrážkou - čo je tiež s výrazne prevažujúcou pravdepodobnosťou takmer vylúčené. Podmienky kontrastu medzi diviakom a pozadím a časové možnosti na zastavenie, vyhnutie sa alebo zníženie rýchlosti boli pre oboch vodičov takmer nulové. Vbehnutie diviaka na cestu z porastu za tmy, v extraviláne medzi dve míňajúce sa vozidlá z technického hľadiska možno jednoznačne hodnotiť ako prekážku technicky náhlu. V úseku medzi obcami sa nenachádza zvislé dopravné značenie, ktoré by upozorňovalo na vbehnutie diviaka na cestu, a pravdepodobne sa tam nenachádzalo ani v inkriminovanom čase. Rýchlosť jazdy 70km/h možno požadovať za primeranú rozhladu pred vozidlá, pretože dráha na zastavenie z tejto rýchlosti havarijným brzdením so spomalením 7,85m.s⁻¹ a celkovou reakčnou dobou 1,5s je blízka 57m, čo je priemerná vzdialenosť účinne osvetlenej plochy pri zapnutých a správne nastavených stretávacích svetlách. Vychádzajúc tiež z odpovede znalca na otázku č. 4, že zásadnými negatívnymi faktormi pôsobiacimi proti skoršiemu rozpoznaní diviaka bol jeho nevypočítateľný vstup na cestu v kritickej vzdialenosti pred vozidlom Z. a zhodou okolností vzájomná blízkosť oproti sebe sa pohybujúcich vozidiel a tiež z odpovede na otázku č. 6, že vbehnutie diviaka na cestu za tmy a dažďa v extraviláne, medzi dve míňajúce sa vozidlá, z technického hľadiska možno pre vodiča jednoznačne hodnotiť ako prekážku technicky náhlu, podľa názoru súdu tiež vyplýva skutočnosť, že žalovaná nemohla škodu zabrániť ani s vynaložením všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Pripomienky žalobcu v ňom uvádzanom smere k znaleckému posudku, po vyjadrení sa znalca, súd nepovažuje za relevantné.

26. Súd tiež zastáva názor, že pokiaľ by i vznik škody na vozidle žalobcu súvisel s okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke dopravného prostriedku žalovanej, teda aj keď by vznik škody nesúvisel s okolnosťami, ktoré by mali svoj pôvod v prevádzke, keď bezprostrednou príčinou škody bola v danom prípade iná okolnosť (vbehnutie zveri na cestu), ktorú nemožno objektívne predvídať a tým ani škodu zabrániť, za daných okolností prichádza do úvahy zbavenie sa zodpovednosti prevádzateľa. Tiež podľa názoru súdu, keby tento neprijal uvedené závery, ustanovenie § 428 by sa stalo obsolentným. Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 03.06.2014 sp. zn. Cpj.5/2014 sa podľa názoru súdu na danú situáciu nevzťahuje a stanoviskom Útvaru dohľadu nad finančným trhom NBS súd nie je viazaný.

27. Podľa § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

28. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej iba „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrh súd v rozhodnutí, ktorým sa končí konanie.

31. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd 1. Inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 CSP tak, že žalovanej priznal náhradu trov konania vo výške 100%.

33. Podľa čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec, čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

34. Podľa § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

35. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej iba „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. V súlade s citovanými ustanoveniami pod bodom 33 až 35, vzhľadom ku skutočnosti, že žalobca bol v predmetnom konaní neúspešný, súd rozhodol vo výroku III tak, že štát má právo na náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie, ktoré je potrebné podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 355 ods. 1 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. Ak odvolanie neobsahuje odvolacie dôvody alebo ak sú odvolacie dôvody nezrozumiteľné, súd vyzve odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov. (§ 62 ods. 1, 2, 3 CMP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím plnená dobrovoľne, možno sa jej plnenia domáhať v exekúcii.